

[Annette Just]

samhandel med Sydafrika. Vi bryder os heller ikke om apartheid.

Men vi skal have frihed for den enkelte. Vi ønsker at respektere den enkeltes frihed til at handle, hvor man ønsker. Jeg kan godt se, at man på visse punkter har en anden opfattelse i andre partier.

Lige så vel som vi ønsker frihed for det enkelte menneske på handelsområdet, gør vi det selvfølgelig inden for det sikkerhedspolitiske. Vi kan selvfølgelig med regeringen og de andre partier glæde os over, at Øst-Vest-dialogen er kommet så langt, som den er, at nedskæringer af atomvåben endelig er startet, at man diskuterer og taler og handler om nedskæring af de konventionelle våben, og at man endelig er kommet til den konklusion, at man virkelig skal tale om afskaffelse af alle kemiske våben. Lad os være med i at glæde os over det.

Vi kan også glæde os over, at Afghanistan måske bliver et frit land – jeg vil gerne sige »måske«, for jeg synes ikke, at de endelige afklaringer er til stede – og måske hen ad vejen også får fred. Jeg synes, at nogle fra denne talerstol har stået og ligesom råbt: Halleluja, nu er alt eviggyldig fred og lykke. Det tror jeg ikke helt endnu, men lad os håbe på, at det vil gå sådan.

Vi kommer så til det, der for Danmark er noget af det vigtigste, nemlig den forsikring, vi har tegnet med vores medlemskab af NATO, den forsikring, som andre lande har været med til at underskrive om, at Danmark skal blive ved med at være et frit land, selv om vi skulle blive truet, den forsikring, det er, at der vil komme nogle og hjælpe Danmark, hvis det skulle blive nødvendigt, hvilket selvfølgelig ingen håber på. Og så længe vi har denne forsikring, fuldt og helt, tror jeg heller ikke, det bliver nødvendigt. Men hvis vi begynder at røre ved det, tror jeg virkelig, vi kan frygte, at vi ikke blot har mistet respekten fra de andre NATO-lande, men også at denne manglende respekt vil bevirke, at de mener, det er unødvendigt at komme og hjælpe os.

Derfor vil jeg meget kort sige, at jeg mener, at de dagsordensforslag, der er blevet omdelt, har samme værdi som denne papirflyver. I børnehaven lærer vi at lave papirflyvere, og dér kan man sidde og flyve med dem, men Fremskridtspartiet vil ikke være med til at omdanne Folketinget til en børnehave, hvor man kaster med flyvere.

Lige så lidt skulle Socialdemokratiet kunne være bekendt at sende den slags papirflyvere ud til hvert evig eneste orlogsfartøj, der nærmer sig danske havne. Vi så helst, at disse to dagsordensforslag overhovedet ikke havde foreligget. Det havde vist respekt for vores NATO-partnere. Men af to ondt vil vi selvfølgelig gå med til det lidt mildere dagsordensforslag, regeringen har fremsat.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil først takke udenrigsministeren for redegørelsen. Vi synes, den var god og fyldig og kom ind på så mange punkter, at det ikke kan være meningen, vi nu skal gå i alle detaljer her.

Jeg vil gerne understrege, at det for Kristeligt Folkeparti er meget væsentligt at slå fast, at vi hører sammen, at ingen kan undvære hinanden globalt; vi mener, at menneskeligt fællesskab er et rodfæstet princip.

Vi mener også, det er vigtigt, at vi i Danmark modarbejder egoistiske tendenser, ikke mindst i vort eget land. Det, vi trænger allermost til, er international forståelse, og derfor hilser vi også med tilfredshed, hvad der sker i Øst-Vest-samarbejdet for øjeblikket.

Jeg havde den fornøjelse for nogen tid tilbage at have en samtale med en delegation fra Sovjetunionen, hvor vi netop talte om den udvikling, der er i Sovjet. Her blev det klart slået fast, at det hele ikke kunne ske på én gang, men at man var inde i en udvikling. Vi talte også om nedrustning, om hvordan man skulle skabe fred i verden, og hvordan vi skulle klare det i Europa. Dertil måtte jeg klart sige, at man måske nok i første række kunne starte med at fjerne våben og den slags ting, men at forudsætningen for det var, at man skabte forståelse.

Jeg tror, at international forståelse er noget meget vigtigt. Der er et gammelt ord, der siger, at man ikke har fred længere, end ens nabo vil. På samme måde kan man sige, at ligesom naboer kan udbygge venskabet og kendskabet til hinanden, kan man også sørge for at lære hinanden at kende internationalt. Kristeligt Folkeparti og jeg mener altså, at det er meget vigtigt, at vi sørger for at lære hinanden at kende. Som jeg sagde til den sovjetiske delegation: det gælder om, at unge møder unge, at ældre møder ældre, og at husmødre i Sovjet kan møde husmødre i Danmark. Altså at man lærer af hinan-